

שָׁבֵר מִתּוֹ, כִּיּוֹן דְכִתְבֵּב וְשִׁבְחֵה אֲנִי אֶת הַמִּתִּים, אַמְּמִי שָׁבֵר מִתּוֹ. אֶלָּא שָׁבֵר מִתּוֹ בְּהָאִי עַלְמָא, בְּפּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן. (בראשית רכ"ד ע"ב)

וְתִמְןָ כתיב, תַּלְתָּ מַדּוֹרִין עֲבֵד קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִדְיקִיָּא, חד (ס"א דָבָר אַינְנוּ צִדְיקִיָּא דְלֹא אִשְׁתְּצִיאוּ מֵהָא עַלְמָא וּבְדַא אַצְטְּרִיךְ) לְנַפְשָׁאָן דְאַינְנוּ צִדְיקִיָּא, דְלֹא אַסְתְּלִקְוּ מֵהָא עַלְמָא, וְשִׁבְחֵה יְהָאִי עַלְמָא. וּבְדַא אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא רְחַמִּין, וְאַינְנוּ חַיִּין יִתְבִּין בְּצֻעָּרָא, אַינְנוּ מְצָלוּ צְלוֹתָא עַלְיָהּוּ, וְאַזְלִין וְמוֹדָעִין מֵלָה לְאַינְנוּ דְמִיכִין דְחַבְרוֹן, וְמַתְעָרִין, וְעַלְלִין לְגַן עַדְן דְאָרָעָא, דְתִמְןָ רְוִיחָהּוֹן, דְצִדְיקִיָּא, מַתְלַבְשָׁן בְּעַטְרִין דְגַהּוֹרָא, וְאַתְיִיעָטוּ בְּהָוּ, וְגַזְוִין גַּזְוָהּ, וְקָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבֵיד רְעוּתָא דְלָהּוֹן, וְחוֹסֵעַל עַלְמָא.

וְאַינְנוּ נַפְשָׁן דְצִדְיקִיָּא, מַשְׂתְּכַחֵין בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַגְבָּא עַל חַיִּיא, וְהָאִי אַקְרֵי נַפְשָׁ, וְדֹא לֹא אַסְתְּלִקְא (ס"א אַשְׁתְּצִי) מֵהָא עַלְמָא, וְשִׁבְחֵחָא בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַסְתְּבָלָא וְלִמְנְדָעָ וְלִאַגְבָּא עַל דָּרָא. וְהָאִי הוּא דְאַמְרָו חֶבְרִיָּא, דְמַתִּי יִדְעֵי בְּצֻעָּרָא דְעַלְמָא. וְעַוְנָשָׁא דְחַיִּיבָן דֵי בָּאָרָעָא, בְּהָאִי הוּא, דְכִתְבֵּב וְנִכְרְתָה הַנַּפְשָׁ הַהָיָא מעַמִּיהָ.

וּמַדּוֹרָא תְּבִיְינָא הוּא גַן עַדְן דֵי בָּאָרָעָא. בֵיהּ עֲבֵד

קידושא בריך הוא מדוריין על אין יקרים, בגונא דהאי עלמא, וכגונא דעלמא עלאה. והיכליין בתריין גונגין, דלית להון חישבנא, ואילגין ועשבין וריחין דסלקין בכל يومא. ובהאי אחר שاري הווא דאקרי רוח האינון צדיקיא, ומדורא דהווא רוחא ביה שاري. וכל רוח ורוח מתלבשא בלבוש יקרים, בגונא דהאי עלמא, וכגונא דהווא עלמא עלאה.

מדורא תליתאה, הויא מדורא עלאה קדישא דאיתקר איזורא דתהי. דתמן מתעדנא הויא דרגא עלאה קדישא, דאקרי נשמה. והאי אתדקק לאתענגא בעדונא עלאה. עלייה כתיב, (ישעה נח) אוז תתענג על יי' ותרבבתיך וגוי.

וთאנא, בשעתאDACTRIK עלמא רחמי,iae ואינון צדיקיא זפאי. הויא נפש דאשכחה בעלמא, לאגנא על עלמא. נפש סליק ואזיל ישאט בעלמא, ומודע לרוח. ורוח סליק ואתעטר, ומודע לבשמה. ונשמה לקידושא בריך הוא. ובדין חס קידושא בריך הוא על עלמא. בדין בחתא מעילא לחתא, נשמה אודע לרוח, ורוח אודע לנפשא.

ובכל שבתא ושבתא, וריש ירחא, כל蒿, מתחברן ומתקערן כחד, עד דאוזווגו למייתי לסגדא

לְמַלְכָה עַלְאהֶה. וְלֹבֶתֶר תִּיְבֹן לְאֲתְרֵיהֶה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה סו) וְהִיא מִדִּי חֶדֶש בְּחֶדֶשׁ וּמִדִּי שְׁבַת בְּשְׁבַתוֹ יָבָא כָל בָּשָׂר וְגוֹ.

וּבְשֻׁעַתָּא דְאַצְטְּרִיךְ עַלְמָא רְחַמִּי, וְתִיְא אַזְלִי וּמוֹדָעִי לְהֹו לְנַפְשֵׁיהֶו דְצָדִיקִיָּא, וּבְכָאן עַל קְבָרֵיהֶה, אַיְבּוֹן דְאַתְּחֹזֹו לְאוֹדֶעֶא לְהֹו. מַאי טֻמָּא. דְשֻׁוּזָין רְעוּיתָא דְלְהֹוּן לְאַתְּדַבְּקָא בְּנַפְשָׁא, (דף ע"א ע"א) כְּדִין אַתְּעַרְיוֹן בְּנַפְשֵׁיהֶו דְצָדִיקִיָּא, וּמַתְבִּנְפִי וְאַזְלִין וּשְׁאַטְיוֹן לְדִמְיכִי חֶבְרוֹן, וּמוֹדִיעִי לְהֹו צָעַרָא דְעַלְמָא. וּכְלֹהו עַלְיִין בְּהַהְוָא פְתַחָא דְגַן עַדְן, וּמוֹדִיעִי לְרוּחָה. וְאַיְבּוֹן רְוִיחַן דְמַתְעַטְרוֹן בְּגַן עַדְן, מְלָאֵיכִי עַלְאַיִן אַזְלִי בְּינֵיהֶה. וּכְלֹהו מוֹדִיעִין לְבִשְׁמָה. וּבִשְׁמָה אוֹדֶעתָ לְקוֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ הָוָא, וּכְלֹהו בְּעַאן רְחַמִּי עַל חַיִין, וְחַס קוֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ הָוָא עַל עַלְמָא בְּגִינְיהָוּן. וְעַל דָא אָמַר שלמה, וּשְׁבַח אָנָי אֶת הַמְתִים שָׁבֵר מַתוֹ וְגוֹ.

אָמַר רַבִּי חַיִיא, תְוֹהֵבָא אֵי אִיתְ מָאֵן דִידָע לְאוֹדֶעֶא לְהֹו לְמַתִּיא, בָר אָבָן. אָמַר רַבִּי אָבָא, צָעַרָא מוֹדֶעֶא לְהֹו. אָוּרִיִּתָא מוֹדֶעֶא לְהֹו. הַהָא בְשֻׁעַתָּא דְלִילָתָ מָאֵן דִידָע בְּהָאֵי, (בראשית רב"א ע"א) אַפְקִי אָוּרִיִּתָא סְמוֹךְ לְקָבְרִי, וְאַיְבּוֹן מַתְעַרְיִ, עַל אָוּרִיִּתָא עַל מָה אַתְגַלְיִיא לְהַהְוָא אָתָר, כְּדִין דּוֹמָה אוֹדֶע לְהֹו.

אמר רבי יוסי, לא איבונן ידע דהא עלמא בצערא, וחיה לא אתחזון, ולא ידע לאודעא להו. ביה שעתא כלחו צוחין על אוריתא דאתקלנא ותגליא לההוא אחר. אי בני נשא תייבין ובכאן בלאו שלים, ותיבין קמי קודשא בריך הוा, כלחו מתפנשי, ובוואן רחמי, ומודיעין לאיבונן דמייכי חברון, וועלין ומודיעין לרוח דבגן עדן, כמה דאמר.

ואי אינון לא תייבין בלאו שלים למבעי ולמבקיע על צערא דעלמא. ווי להון, דכלחו מתקבפי לרייקא אמרי מאן גראム לאורייתא קדיישא דתגליא על ידיהו بلا תשובה. וכלהו אתאן לאתחדთא (ס"א לאדרבא) חובייהו בגין כי לא יכון תמן بلا תשובה ובלא תעניתא למבעי בעותא קמייהו. רבי אבא אמר, (ס"א بلا אתלה) بلا תלת תעניתא. רבי יוסי אמר, אפיקלו חד, ובהוा יומא, בלבד דעלמא יתיב בצערא טפי, כדיין כלחו מזדווגי למבעי רחמיין על עלמא.

תאנא, אמר רבי יהודה, יומא חד הווא אולי' (קמ"ד ע"א, צ"א) רבי חזקיה ורבי ייסא באורחא, ערעו בגוש חלב, והוה חריב, יתבו סמיך לבי קברי, ורבי ייסא היה בידיה חד חוטרא (ס"א קיטרא) בספר תורה דאקרע, עד דיתבו אתרגינש חד קברא קמייהו, וצוה ווי ווי, דהא

עלמא בצערא שכיה, הא אוריתא הבא דאתגלייא, או
חיאו אתו לחיכא עלו, ולכטפא בכטפא עלו
באורייתיה. אודעוזו רבינו חזקיה ורבינו ייסא.

אמר רבינו חזקיה מאן את. אמר ליה מיתה אנא, והא
אתערנא לגבי ספר תורה. דזמנא חדא הויה יתריב
עלמא בצערא, ואתו חיאו הבא, לאתערא לנו בספר
תורה, ואני וחבראי אקדימנא לגבי דמיכי חברון, וכד
אתחברו בגין עדן ברוח יהונן צדיקיא, אשתחכה קמייהו,
דזהו א ספר תורה דאייתו לקמן איננו חיאו, הויה פסול
ומשקר בשמא דמלכא, על דاشתחכה ואיזו יתיר בההוא
קרא (ויקרא יא) דושעת שפע שני פרוסות, ואמרו זהו אל
ושקרו בשמא דמלכא דלא יתובון לגביהו, ורקחו לי
ולחבראי בהיא שעטה מבוי מתיבתא.

עד דחד סבא דזהה בינויו, אזל ואיתוי ספרא דרב
המנוגא סבא, ובדין אתער (קהלת רבה פסוק שלח לחמר) רבינו
אלעזר ברבי שמואל, זהה קביר עמנוא, ואזל ובעה בגין
עדן עלייהו, ואתס עולם, פדין שארו לנו, ומן ההוא
יוםא דסליקו ליה לרבי אלעזר מבוי קברא דא,
ואתיהיב לגבי אביה, לית מאן דאתער למיקם קמייהו
דמיכי חברון, דמסתפיגא מן ההוא יומא רקחו לי
ולחברי. והשתא אתיתון לגבן, וספר תורה גיבון,

אמינה דהא עלמא בצערא אשטכח. ועל דא אודענבעא, דאמינה מאן יקדים לאודעא לאיבון זכאי קשות דמייני חברון, אשטעמיט רבי ייסא בההוא קיטרא דספר תורה. אמר רבי חזקיה, חס ושלום לית עלמא בצערא, ואנן לא אתינן להאי.

כמו רבי חזקיה ורבי ייסא ואולו. אמר, ודאי בשעתא דזבאיין לא אשטכחו בעלמא, עלמא לא מתקיימא אלא בגיניהון דמתיה. אמר רבי ייסא, בשעתא דאצטריך עלמא למטרא, אמאי אוליבן לגיביהון דמתיה, זהא כתיב (דף ע"א ע"ב) (דברים יח) ודורש אל המתים ואסיר. אמר ליה עד פאן לא חמיתה גדפא דצפרא דען. ודורש אל המתים, אל המתים דייקא. לאיבון חייבי עלמא, לאיבון מעמן עובדי עבודה זרה, דاشטכחו תדיר מתים. אבל ישראל לאיבון זכאי קשות, שלמה קרא עלייהו (קהלת ד) ושבח אני את המתים שבר מתו, בזמנא אחרא ולא השטא. שכבר מתו, והשתא איבון חיין.

ועוד, דשאר עמין כה אתאן למתיהון, אתין בחרשין, לאתערא עלייהו זינין ביישין. וכד ישראל אתאן למתיהון, אתין בכמה תשובה לקמי קודשא בריך הו. בתבירו דלבא, בתעניתא לקבלה, וכלא בגין דגשפתין

קדישין יבעון רחמי לקמי קידשא ברייך הוא עלייהו,
וקידשא ברייך הוא חייס על עולם בגיגיהון.
ועל דא תניבן, צדיקא אף על גב דאתפטר מהאי
עלמא, לא אסתלק ולא אתה אבד מפהו עלימין,
דהא בכלהו עלימין אשתחא יתר מחיוי. דבחינוי
אשתחא בהאי עולם בלחודי, ולבראשתחא בתלת
עלמין, וזמן לגביהו, דכתיב, (שיר השירים א) עלימות
אהובך, אל תקרי עלימות, אלא עולמות. זכה
חולקיהון.

תאנא, כתיב (שמואל א כה) והיתה נפש אدونי צרורה בצרור
החיים, והיתה נפש אدونי, בשמת אدونי מבעי
ליה. אלא כמה דאמרן, זוכה חולקיהון הצדיקיא
דכלא אתקשר דא בדא, נפש ברות, ורות בשמה,
ונגשה בקדשא ברייך הוא. אשתחא דנפש צרורה
בצרור החיים.

אמר רבי אלעזר, האי דאמרו חביריא, גלוותא דספר
תורה אפיקו מבוי ב涅שתא לבי ב涅שתא אחרא
אסיר. וכל שבן לבי רחוב, אמאי לבי רחוב. אמר רבי
יהודה, כמה דאמרן, בגין דיתערין עלייה ויתבעון רחמי
על עולם. אמר רבי אבא, שכינשתא פד אתגלייא הבי
נמי מאתר לאתר, עד דאמרה (ירמיה ט) מי יתגני במדבר

מלון אורחים וגו' אוף הַכָּא בקדמיה מבוי כנישתא לבי כנישתא, לברר לבי רחוב, לברר במדבר מלון אורחים. אמר רבי יהודה, בני בבל מסתפו ולא קא עברי אפילו מבוי כנישתא לבי כנישתא, כל שבון הא.

תנייא, אמר להו רבי שמעון לחריה, ביוםאי לא יצטרכוון בני עלמא להאי. אמר ליה רבי יוסי, צדיקיא מגיבין על עלמא בחיהון, ובmittahanon יותר מהיהון. הדא הוא דכתיב, (ישעה לו) וגבותי על העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עבדי, ואילו בחיווי לא כתיב. אמר רבי יהודה מאי שנא הַכָּא דכתיב למעני ולמען דוד עבדי, דשקליל האי לגביה הא. אלא, בגין דדוד זכה לאתקשרא ברתיכא קדישא דאבא, בגין כך כלל חד, בריך הוא לעלם ולעלמי עלמי.

(ויקרא יח) כמעשה ארץ מצרים אשר ישפטם בה לא תעשו, רבי יצחק פתח, (תהלים קב) לספר בציון שם יי' ותהלך בירושלם. תמן תגיבן, שמא קדישא סתים וגלייא. ואורייתא היה שמא קדישא עלאה, סתים וגלייא. וכל קרא דבאורייתא, וכל פרשתא דאורייתא, סתים וגלייא. דתנייא אמר רבי יהודה, מחייבותא דצדקה חדא, נפקון כמה טבאן לעלא. ומאנ היא. דכתיב, בראשית לח) ותשב בפתח עיניהם. אמר רבי אבא, פרשתא

דא מוכח, דאוריתא סתים וגליא. זה אסתכלנא באורייתא כללא, ולא אשכחנא אחר דאקרי פתח עינים, אלא כללא סתים, ורוא דרזין הוא.

ויתנייא, מי חמאת צדקה זו לעובדא דא. אלא ידעת בבייתא דחכמה ארחו דקודשא בריך הוא, היה מדבר הא עלמא עם בני נשא. ובגין דהיא ידעת, קודשא בריך הוא אוקים מלאה על ידה. ואזלא הא כמה דתגינון, אוזדמנת הות בת שבע מו' ימי בראשית למשוי אמיה דשלמא מלכა. אוף הכא אוזדמנת הות תמר לדא, מיומא דאתברי עלמא.

ויתשב בפתח עינים, מאן פתח עינים כמה דאת אמר, (בראשית יח) והוא יושב פתח האهل. וכתיב, (שמות יב) ופסח יי' על הפתח. וכתיב (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק וגוו. עינים: הכל עיניין דעלמא (דף ע"ב ע"א) להאי פתחא מצפאן. אשר על דרכ תמנתה, Mai תמנתה. כמה דאת אמר (במדבר יב) ותמנוגת יי' יבית. והכי אוקימנא, תמר אוקימת מלאה לחתא, ופרחת פרחין, ואניצת ענפין ברוא דמיהימנותא.

(הושע יב) ויהודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן. ויראה יהודה ויחשכה לزונה וגוו. כמה דאת אמר, (משלי לו) בן דרכ אלה מנافت. כי כסתה פניה, ואוקימנא כי

כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, כַּמָּה דָּאָת אָמֵר, אֲכַלָּה וּמְחַתָּה פִּיהָ, אָזְקִידָת עַלְמָא בְּשַׁלְהוּבוֹי, וְאָמָרָה לֹא פֻעַלְתִּי אָזָן. מַאי טַעַמָּא. בְּגִין כִּי כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, וְלִיתָ מַאן דִּידָע אָזְרָחָה, לֹא שְׂתָזְבָא מְגַה. וַיַּט אַלְיָה אֶל הַדָּרָה, אֶל הַדָּרָה מְמַשָּׁ, לְאַתְּחַבְּרָא חַוּרָא בְּסֻמְקָא. וַיֹּאמֶר הַבָּה נָא אָבָא אַלְיָךְ וְגֹו, הָא אָזְקִימַנָּא הַבָּה בְּכָל אַתָּר.

כִּי לֹא יָדָע כִּי בְּלָתוֹ הִיא. כִּי בְּלָתוֹ הִיא דַעַלְמָא, מַתְּרָגְמִינָן אָרִי שְׁצִיְתָא דַעַלְמָא הִיא. מַאי טַעַמָּא לֹא יָדָע. בְּגִין דַהָא מְגַהָרָן אַנְפָהָא, לְקַבְלָא מְגַהָה, וְאַזְדִמָנָא לְאַתְבָסָמָא וְלַרְחָמָא עַלְמָא (דבר אחר) כִּי בְּלָתוֹ הִיא, דָא כְּלָה מְמַשָּׁ, דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) אַתִי מְלַבְנָנוֹן כְּלָה.

וְתֹאמֶר מַה תַּתִּן לִי כִּי תָבָא אַלְיָ. הַשְׁתָּא כְּלָה בְּעֵיא תְּכַשֵּׁיטהָ. וַיֹּאמֶר אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. לְמַלְכָא דַהָוה לֵיה בְרָא מַאֲמָהוֹ חַדָּא, וְאוֹזֵיל בְּהִיכְלָא, בְּעָא מַלְכָא לְאַתְנָסָבָא בְּמַטְרוֹגִיתָא עַלְאָה, וְלַא עַלְאָה בְּהִיכְלִילָה. אָמָרָה מַאן יְהִיב לֵיה בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא (נ"א מַאן יְהִיב לֵיה לְדִין בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא. אמר מלכָא), אָמֶר מַפָּאָן וְלַהֲלָא אֲשָׁדָר וְאַתְרִיךְ לְבָרָא דַאֲמָהוֹ מַהִיכְלָא דִילִי. בְּהָנְמִי הָכָא, אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. וְהָא אָזְקִימַנָּא, בְּלָא תְּבַשֵּׁל גְּדִי. וְכָל אַיִונָן בְּסַטְרָא

דָבְכּוֹר בְּהַמִּה קָא אֲתָו. וְעַל דָא לֹא כִּתְבֵּן אֲנָכִי אַתָּן,
אֶלָּא אֲנָכִי אֲשֶׁלֶת, אַתְּרֵיךְ וְאַשְׁדֵר לֵיה, דָלָא יִשְׂתַּפְחָה
בְּהַיְכְּלִי.

וְתָאָמֵר אֵם תַּתְנוּ עֲרָבָון עַד שְׁלָחוֹ. אֵלֵין אַיִנּוֹ סִימְנִין
דִּמְטְרוֹגִינִיתָא, דְאַתְּבָרָכָא מִן מַלְפָא בְּזֻוּגָהָא.
וַיֹּאמֶר מַה הַעֲרָבָון אֲשֶׁר אַתָּן לְךָ, וְתָאָמֵר חֽוֹתְמָךְ וְפִתְילָךְ
וּמְטָךְ. אֵלֵין אַיִנּוֹ (ו"א סָטָרִי) קְטָרִי עַלְיאִ, תְּכַשִּׁיטָהָא דְכָלה
אַתְּבָרָכָא מִתְלָתָא אֵלֵין, נְצָח הַוְדִיסּוֹד, וְכֹלָא אֲשֶׁתְכָחָה
בְּתִלְתָּא אֵלֵין וּכָלה (ס"א מִנְצָח הַוְדִיסּוֹד) מִהְכָא מִתְבָרָכָא. מִיד
וַיִּתְןֵן לְהָוִיְבָא אֵלֵין וְתָהָר לוֹ.

וְיָהִי כִּמְשַׁלֵּשׁ חֲדָשִׁים. מִאן מִשְׁלֵשׁ חֲדָשִׁים. בֶּתֶר
דִּיתְלִתוֹן יְרֵחָיָא, וְהָא גֶ' יְרֵחָיָן אַוְקִימְנָא. וְהָכָא
כִּמְשַׁלֵּשׁ חֲדָשִׁים, דְשָׁאָרִי יְרֵחָא רַבְיָעָה לְאַתְעָרָא דִינְגִין
בְּעַלְמָא בְּחֹבֵבִי בְּגַנְיָא, וְהָיָא יְנָקָא מִסְטְּרָא אַחֲרָא.
כְּדִין, וַיּוֹגֶד לִיהוֹדָה לְאָמֵר זְנַתָּה תְּמָרָ פְּלָתָה, הָא כָּלה
בְּסְטְּרָא אַחֲרָא אֲשֶׁתְכָחָת. מַה כִּתְבֵּן, הַזְּכִיאוֹתָה. כִּמָּה
דִּכְתִּיב, (איְיכָה בָ) הַשְּׁלִיק מִשְׁמִים אָרֶץ תְּפָאָרָת יִשְׁרָאֵל.
וַתִּשְׁרַף, בְּשַׁלְחוֹבֵבִי טִיהָרָא בְּגִלוֹתָא.

מַה כִּתְבֵּן, הִיא מוֹצָאת, לְאַתְמַשֵּׁבָא בְּגִלוֹתָא. וְהִיא
שְׁלָחוֹתָא אֶל חַמִּיה לְאָמֵר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֲלֵה לֹו. לְאִישׁ
אֲשֶׁר אֲלֵה מִמְּנוֹ לֹא כִּתְבֵּן, אֶלָּא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֲלֵה לֹו.

דיליה סימגין אלין משתכחין, אֲנֵכִי הָרָה. מִיד וַיַּכְרֵב יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי. צְדָקָה וְדָאִי, וְשָׁמָא גְּרִים. מְאַן גְּרִים לְהָ, שָׁמָא דָא. הָדָר וַיֹּאמֶר מִמֶּנִּי, דְּכַתִּיב, (תהלים א) כִּי צְדִיק יְיָ צְדָקֹת אֲהָב יִשְׁרָאֵל יְהוָה פָּנָיו. צְדָקָה: צְדָקָה, דְּמִמְפֵנִי נִטְלָת שָׁמָא דָא. מִמְפֵנִי יְרָתָא. מִמְפֵנִי אֲשַׁתְּכָחָת. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טֻעָמָא חַמִּיה פָּתִיב בָּאָתָר חַד, יְהוּדָה בָּאָתָר אַחֲרָא. אָמֶר לֵיה, פְּלָא אֲתַקְטֵר דָא בָּדָא. חַמִּיה, בָּאָתָר עַלְּאָה תַּלִּי.

אָמֶר רַבִּי אַלְעָזָר, פָּרָשָׁתָא דָא אָזְקִימָנָא בְּרוֹא עַלְּאָה, בְּכָמָה גּוֹנוֹגִין. כַּד יִסְתְּכַלּוּן מְלִי, מִינָה יִשְׂתַּמְעָרְזִין דָאָרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְדִינָוִי בְּכָל אָתָר. וְהִיא יִדְעָת וְאַקְדִּימָת גְּרָמָה לְמַלְהָ דָא, לְאַשְׁלָמָא אָוָרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, בְּגַין דִּינְפְּקָוּ מִינָה מְלָכִין שְׁלִיטִין, וּזְמִיבִין לְשִׁלְטָה עַל עַלְמָא. וּרוֹת כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה עֲבָדָת. אָמֶר רַבִּי אָבָא, פָּרָשָׁתָא דָא בְּרוֹא דְּחַכְמָתָא דָאָרְיוֹתָא אֲתַקְשָׁרָא, וְכֹלָא סְתִים וְגַלִּיא. וְאַוְרִיָּתָא פְּלָא כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה אֲשַׁתְּכָחָת. וְלִית לְךָ מַלְהָ בָּאָרְיוֹתָא, דָלָא רְשִׁים בָּה שָׁמָא קְדִישָׁא עַלְּאָה, דְּסְתִים וְגַלִּיא. (דף ע"ב ע"ב) בְּגַינִי כֵּה, סְתִיםִי דָאָרְיוֹתָא, קְדִישִׁי עַלְיָונִין יְרָתִין לְהָ, וְאַתְּגַלִּיא בְּשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. כְּגּוֹנוֹגָה דָא פָּתִיב, (תהלים קב) לְסִפְר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וְתִּהְלַתּוּ בִּירוּשָׁלָם, דָהָא בְּצִיּוֹן

במקדשא, שרי לאדכרא שמא קדיشا פדקא חזיא. ולבך בכינפיו. ועל דא פלא סתיים וגלייא. תאנה, כל מאן דגרע את חד מאורייתא. או יוסף את חד באורייתא, פמאן דמשקר בשמא קדיشا עלאה דמלבא.

אמר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין לשפהה, כמה דאokiימנא. עובדא דכגען, פלחין לההוא דאקרי (سمויה יב) שבוי אשר בבית הבור. ועל דא כתיב, (בראשית ט) אරור כגען עבד עבדים יהיה לאחיו. בגין כד בלהו מכתיבין (ס"א מברכין) (ס"א מברכין) במלין קדישין, ועבדין עובדין (ס"א ערין) בכלא. בגין כד כמעשה הארץ מצרים אשר ישבתם בה וגוו. רבי יהודה אמר, דעבדין דיבין (ס"א וניין) בישין לשיטה על (נ"א לסתא) ארעה, כמה דעת אמר ולא תטמא את אדמותך. וככתוב ותטמא הארץ.

(ויקרא יח) כמעשה הארץ מצרים וגוו, רבי חייא פתח, (איוב לח) לאחزو בכיפות הארץ וגוו, תאנה, זמין קודשא בריך הוא לדפאה לאירועה, מכל מסאותה דעמן עובדי עבודה זרה, הסאיבו לה. פהאי מאן דאחד בטליתה, ואנער טבופא מגיה. וכל אינון דאתקברו בארעא קדיشا, למשי לוז לבר, ולדפאה ארעה קדיشا מטרא אחרא (ס"א קדיشا אחרא), קבוע דתוה מתזונא לשאר רבբבי עמיין, ולקבלא מסאותה דלהון,

ולדברא לון. וזמין לדפאה לה ולאעbara לון לבר.
 רבינו שמעון היה מדכי טורי (ס"א שווקי) בטבריא, וכל הדוחה
 תפן מית, היה סליק לייה, ומדכי ארעה. תאנא,
 כתיב (ירמיה ב) ותבואו ותטמאו את הארץ וגו', אמר רבינו
 יהודה, זכה חילקיה/man דוכי בח'יו למשרי מדורה
 בארעה קדישא. כל/man דוכי לה, זכי לאנגדא מטלא
 דשמייא דליילא, דנחתת על ארעה. וכל/man דוכי
 לאתקשרא בח'יו בהאי ארעה קדישא, זכי לאתקשרא
 לבר בארעה קדישא עלה.

וכל/man דלא זכי בח'יו, ומיתין לייה לאתקשרא תפן,
 עלייה כתיב, (ירמיה ב) ונחלתי שמחתם לتوزבה. רוחיה
 נפיק בראשות נוכראה אחרת, וגופיה אתי תהות רשותא
 בארעה קדישא, ביכול עביד קדש חול, וחול קדש.
 וכל/man דוכי למפק נשמתיה בארעה קדישא, אתקפרא
 חובוי, זכי לאתקשרא תהות גדויל דשכינתא, דכתיב,
 (דברים לב) וכפר אדמותו עמו. ולא עוד אלא אי זכי בח'יו,
 זכי לאתמשכא עלייה רוחא קדישא תDIR, וכל/man
 דיתיב בראשות נוכראה, אתmesh עלייה רוחא אחרת
 נוכראה.

תאנא, כד סליק רב המנוגא סבא להם, והוא עמייה
 תריסר בני מתיבתא דיליה, אמר לון, אי אנא

אָזֵל לְאַרְחָא דָא, לֹאו עַל דִידִי קָא עֲבִידָנָא, אֶלְאָ
לְאַתְבָא פְקָדָנוּ לְמַאֲרִיה. תַגִיבָן כָל אַיִבָן דָלָא זָכוּ לְהָאִ
בְּחִיּוּי, אַתִיבִין פְקָדָנוּ דְמַאֲרִיהוֹן לְאַחֲרָא.

אמֶר רַבִי יַצְחָק, בְגִינִי כֵה, כָל מָאוֹן דְאַעֲבָר מַאיִבָן זַיִנִין
בִשְׁין, או רְשׁוֹתָא אַחֲרָא בָּאָרְעָא, אָרְעָא
אָסְתָּאָבָת, וּוַיְלִיה לְהָהָוָא גָּבָר, וּוַיְלַנְפְשִׁיה, דָהָא אָרְעָא
קְדִישָׁא לֹא מַקְבָּלָא לְיִהְ לְבָתָר. עַלְיָה בְתִיבָב, (חַלְלִים קָדָ)
יִתְמֹא חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, בְעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וּרְשָׁעִים עַד אַיִן, בָתְחִית הַמְתִים, פְדִין בְּרָכִי נְפָשִׁי
את יַיְיָ הַלְלוּיָה.

(וַיָּקֹרֶא יְה) אֶת מְשֻׁפְטֵי תַעֲשֹׂו וְאֶת חֲקַתִי תַשְׁמְרוּ לְלַכְתָּ בְּהָם
וְגוֹ, רַבִי אָבָא אָמֶר, זְבָאתָה חֹלְקָא דִיְשָׁרָאָל,
דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הָנוּ אַתְרָעִי בָהוּ מִכְלָעַמִּין עֲוֹבָדִי עֲבוֹדָה
זָרָה, וּבְגִין רְחִימָוֹתָא דִילִיה עַלְיָהוָג, יְהִיב לוֹזָן בִּמְוֹסִין
דְקָשׁוֹט, בָטָע בָהוּ אַילְגָא דְחִיִי, אֲשֶׁרִי שְׁכִיבָתָא בִינְיָהָוָג.
מַאי טָמֵא. בְגִין דִיְשָׁרָאָל רְשִׁימִין בְרִשְׁימָא קְדִישָׁא
בְבָשְׂרִיהָוָן. וְאַשְׁתָמֹדָעָן דָאַיְגָהוָג דִילִיה, (אַשְׁתָמֹדָעָן) מַבְנִי
הַיְבָלִיהָ.

וּבְגִינִי כֵה, כָל אַיִבָן דָלָא רְשִׁימִין בְרִשְׁימָוָה קְדִישָׁא (דָ
עַג נ"א) בְבָשְׂרִיהָוָן לֹאו אַיִבָן דִילִיה, וְאַשְׁתָמֹדָעָן
דְכָלָהוָג מְסֻטָּרָא דְמַסָּאָבָותָא אַתִיָן, וְאַסִיר לְאַתְחָבָרָא